

Tweede Groot Santpoorts Dictee   auteur: Anne-Gine Goemans

Hardy wil naar Hawaï

De 80-jarige Hardy, eigenaar van een Indische toko, was destijds een getalenteerd steelgitarist en zeer geïnteresseerd in hawaïmuziek. Heden ten dage vindt meniggen dit lawaaimuziek en geblèr.

Onlangs was hij door een bevriende collega uit een Kilima Hawaiiïansachtige band gepolst en geronseld voor deelname aan een exotisch weekend: de Pasar Malam Rijswijk, georganiseerd door de Indische Vereniging aldaar.

Hardy googelde het evenement en voelde zich als rechtgeaarde gourmand verleid door het assortiment van lucullische, oriëntaalse gerechten, opgedist in een quasiauthentieke Aziatische ambiance.

Het optreden werd een onverwachte deceptie. Van tevoren had de eloquente ukelelespeler van de band ge-e-mailed dat vooraf oefenen onnodig was: “Wij Hawaïanen voelen elkaar blindelings aan; wij vormen samen een archipel, door warme golfstromen onderling verbonden.” Hardy was daar niet bijster happy mee, maar had weinig behoefte aan gesteggel/gestechel en uitte zijn bedenkingen niet.

Tot overmaat van ramp droegen de getatoeëerde bandleden alohashirts, een outfit van likmevestje, daarenboven gefabriceerd van inferieur, synthetisch materiaal. Bij deze horribele aanblik was Hardy onmiddellijk gechoqueerd/geshockeerd.

Al na één nummer, een nep-Hawaïaanse versie van een top 100-song van een bekende bluesmuzikant, voelde Hardy dat het faliekant misging. Het repertoire voorzag niet in een adequate solo voor de gastmuzikant. De band musiceerde rechttoe rechtaan en Honoloeloe was ver te zoeken. Het was ronduit lawaaiig en een stijlloze, larmoyante vertoning voor een toegewijde rasmusicus.

Hardy achtte dit nog erger dan nederhawaï, weeïge vernederlandste hawaïmuziek vol misplaatste hoela-erotiek. In de pauze pakte hij chagrijnig zijn steelgitaar in en liep doodgemoedereerd naar zijn Volkswagenbusje. De bandleden stonden op dat moment likkebaardend een saté ajam met een Bintang erbij en zagen niet dat Hardy door de zijuitgang van de geïllumineerde feesttent ervandoor ging.

“Ik ben die neggasten zo zat!”, zuchtte Hardy afgetobd en afgepeigerd. “Straks, voordat ik mijn ogen toedoe, boek ik een vlucht Honoloeloe.”